

den i Grunden; men forsaavidt dette er tilfældet, troer jeg, det vil blive meget vanskeligt at fås, naar Hunsmandenes Førpligtelse til at blive tilstede ophører; thi saaledes som det i Almindelighed gaaer til i Virkeligheden, saa skeer Rydningen af Brandtomten og Slutningen af Branden i Grunden paa een og samme Tid. Jeg troer derfor, at om end dette Forslag bliver til Lov, vil det i Virkeligheden ikke føre til nogen Empelse i Førpligtelsen for Hunsmandene, hvorimod det mulig vilde kunne lede til praktiske Vanskeligheder. Forsaavidt som der er fremhævet det særdeles Trykende, der kunde være i denne Hunsmandenes Førpligtelse, saa troer jeg dog at burde gjøre opmærksom paa, at der her er Spørgsmaal om en Førpligtelse, der faedvans- gen indtræffer noget stælden; navnlig vil ei heller denne Byrde kunde faldes trykende, undtagen naar det er store eller omfattende Bygninger, der fortærer af Ildebranden. Det er jo meget muligt, at Hunsmandenes Førpligtelse til at blive tilstede og være behjælpelige ved Rydningen af Bladsen, er blevne udstrakt udenfor de tilbørlige Grænder, i saa tilfælde er der skeet Misbrug; men den rette Maade at raade Bod herpaa er jo ved herover at føre Klage til rette Vedkommende; idet mindste mener jeg dog, at man maa være enig i, at den Sag, hvorom der her er Spørgsmaal, ikke er af nogen stor Betydning, og da jeg er af den Ansuelse, at man fun med stor Var- somhed, og fun naar der er nogen paatængende Nødvendighed tilstede, ved Tillægsbestemmelser skal søge at amendere eller xette Bestemmelser i tidligere Love, vil jeg stemme mod Forslaget.

W. Scholer: Jeg ssjønner dog ikke rettere, end at den 1ste Paragraph i Loven af 27de Mai 1848 trænger til nærmere Forklaring, og efter den Erfaring, jeg har til Lovens Ivarf- sættelse i Landet, saa trænge vi ikke alene til den Forklaring, som her er foreslaact, men trænge til flere Forklaringer, ja den tor vel trænge til en Omredaciton, og det er jo ganske indlysende, at Paragraphen ikke er tydelig, deraf, at der fra 27de Mai 1848, til Udgangen af Året 1849 fordredes ikke mindre end 7 Svar fra Regjeringscollegierne, ikke blot fra Rentekammeret, men ogsaa af det derpaa føl-

gende Departement for det Indre, og det der paa følgende Indenrigsministerium, men selve Cultusministeriet er blevne sat i Bevægelse for at give Forklaringer af den første Paragraph i den Lov, hvormed vi idag have at bestille, og intalfald findes der for Tiden stor Uoverensstemmelse i Anvendelsen af denne Paragraph i forskellige Communer; naar i enkelte Com- muner Hunsmandene ere blevne fritagne for Arbeide, som der vistnok paalaae dem, ere de i andre blevne paalagte Arbeide, som 'de, ifolge de Forklaringer, som det ærede Ministerium har givet, maatte være fritagne for, ja, der findes ogsaa i disse Forklaringer, som af vedkom- mende Regeringsautoriteter ere blevne givne, Uoverensstemmelser og, saavidt jeg kan ssjønne, Modstgeler. Saaledes blev der i Slutningen af Året 1848 forespurgt hos Rentekammeret kong for dets Øphør, om Hunsmandene kunde unddrage sig for at tage Deel i et Gædefjærs Oprænsning; dertil svarede Rentekammeret, at hvis dette kunde indbefattes i de 3 Dages Ar- beide, da kunde de ikke være fritagne derfor. Siden blev der spurtg saavel hos Indenrigs- ministeriet som hos Cultusministeriet, om Huns- mandene kunde være fritagne for Arbeide til Kirkereparation, og derpaa blev svaret fra begge de respective Ministerier, at da dette Arbeide var i Overensstemmelse med Forordningen af 28de Mai 1828, om jeg husser ret, fælles for Gaardmænd og Hunsmand, kunde det ikke' for- dres af Hunsmandene, men naturligvis kunde det udfores ved leiede Folk og derpaa reparte- res paa dem efter Hartkornet og efter Formue og Lejlighed. Der er saaledes Uoverensstem- melse imellem Rentekammerets Svar af 10de October 1848 og Indenrigsministeriets saavel- som Cultusministeriets Svar af 2den Januar 1849. Uklarheden i denne Paragraph grunder sig, saavidt jeg ssjønner, især i den Sætning, som er føjet til i det sidste Punktum i den første Passus, som maa betragtes som en Parenthes. Naar der saaledes i andet Afsnit tales om Ud- førelsen af det Gaardmænd og Hunsmand hid- til paahvilende Arbeide, da kan det enten hen- føres till Hovedsætningen i den første Passus eller tillige henføres til den Parenthes, som er kommen til i det sidste Punktum, og eftersom man henfører den anden Passus enten til Ho-